

18 ביוני, 2012

לכבוד

תג"ד מרקוביץ יחזקאל

מפקד בית הסוהר נפחא

ת"ד 240

ובאמצעות פקס: 08-9193100

מצפה רמון 80600

שלום רב,

הנדון: ההחלטה לאסור על כניסת הגב' ראוויה שנטי להיכנס לבית

הסוהר נפחא ולבקר את בנה האסיר

בשם מרשתי הגב' ראוויה שנטי, ת"ז מס' 059989285 (מצ"ב יפוי כח) הריני לפנות אליך בעניין ההחלטה לאסור על כניסתה לבית הסוהר נפחא ולבקר את בנה האסיר כדלקמן:

1. ביום 30 במאי 2012 הגיעה מרשתי לבית סוהר נפחא על מנת לבקר את בנה, אניס ספורי, ת"ז מס' 200764850, הכלוא בבית סוהר זה. מרשתי הגיעה לבית הסוהר ביחד עם עוד כארבעים מבקרים שהגיעו מצפון הארץ לבקר את בני משפחותיהם הכלואים בבית הסוהר נפחא.

2. המבקרים הגיעו לבית הסוהר בשעה שמונה בבוקר, חיכו עד השעה אחת עשרה לפני הצהריים ללא סיבה מוסברת, ולאחר מכן עברו בדיקות קפדניות וקשות, שכללו חיפוש על גופם העירום של חלק מהמבקרים, בעיקר הנשים. לאחר הבדיקות הם הוכנסו לחדר לא מאוורר ונכלאו בו למשך כשעתיים. לבסוף, לאחר המתנה של שבע שעות, וניהול משא ומתן בין נציגי בני המשפחות לבין האחראים בבית הסוהר, הותר למבקרים לבקר את יקיריהם ובכלל זה למספר נשים שעמדו על זכותן שלא לעבור בידוק משפיל מבלי שהתקיימו העילות לפי חוק לחיפוש מסוג זה. **תלונה מפורטת ונפרדת אודות האירועים בעניין החיפוש העירום נשלחה לנציבות שב"ס ביום 4 ביוני 2012.**

3. מרשתי היתה אחת מהנשים שסירבו לעבור בידוק על גופה העירום, מאחר ולא התקיימו התנאים לקיומו של חיפוש כאמור. לה, כמו גם למספר נשים נוספות שסירבו לאפשר חיפוש על גופן העירום, הותר לבסוף להיכנס ולקיים את הביקור.

4. לאחר שמרשתי ביקרה את בנה האסיר, בעת שהיתה בדרכה לצאת מבית הסוהר, קרא למרשתי אחד הסוהרים ואמר לה שהיא מנועה מלבקר את בנה במשך שנה שלמה. ההודעה נמסרה למרשתי בעל פה, לא נמסרה לה הודעה בכתב ולא נמסרו לה נימוקי ההחלטה. משכך סברה מרשתי שהמדובר באמירה סתמית.

P.O. Box 8921 Haifa 31090 Israel Tel: (972)-4-950-1610 Fax: (972)-4-950-3140

חיפה 31090, ס.ב. 8921 هاتف 04-9501610 فاكس 04-9503140

חיפה 31090, ת.ד. 8921 טלפון 04-9501610 פקס 04-9503140

Email: adalah@adalah.org

<http://www.adalah.org>

5. ביום 13 ביוני 2012 היה מועד הביקור הראשון שלאחר האירועים המתוארים לעיל. מרשתי שהתה בעיר לוד והתכוונה לנסוע לבית סוהר נפחא לביקור. עו"ד פואד סולטאני שהגיע לבית הסוהר לפני מרשתי, ביקש לברר עם קצינת האסירים האם ישנה מניעה לביקורה של מרשתי בבית הסוהר. להפתעתו הוא נענה שהוחלט לאסור על מרשתי להיכנס לבית הסוהר למשך שנה וכי באם תגיע לבית הסוהר לא יאפשרו לה להיכנס לבקר את בנה.

6. הסמכות להורות על מניעת כניסת מבקר לבית הסוהר, להגבילה בתנאים, או להפסיק את הביקור, נתונה למנהל בית הסוהר ומותנית בקיומו של חשד סביר שהביקור יגרום לפגיעה בבטחון המדינה, בבטחון הציבור או בסדר הטוב והמשמעת של בית הסוהר. כמו כן, החלטה כאמור צריכה להינתן בכתב ולהיות מנומקת. וזו לשון תקנה 30(ב) לתקנות בתי הסוהר, תשל"ח - 1978:

"מנהל בית הסוהר רשאי לאסור, בהחלטה מנומקת ובכתב, את כניסתו של מבקר לבית הסוהר, להגבילה בתנאים או להפסיק ביקור או פגישה עם אסיר, אם יש לו יסוד סביר לחשוד שביקורו של אותו אדם יגרום לפגיעה בבטחון המדינה, בבטחון הציבור או בסדר הטוב והמשמעת של בית הסוהר".

7. בענייננו, ההחלטה לאסור על מרשתי להיכנס לבית הסוהר ניתנה באופן בלתי חוקי. היא ניתנה בעל פה, ללא נימוקים ובהעדר יסוד סביר לחשד להתקיימות עילה מהעילות הקבועות בסיפא של תקנה 30(ב). ההחלטה ניתנה על ידי מי שאינו מוסמך לכך, בניגוד להוראות התקנות על מנת להעניש את מרשתי בשל עמידתה ועל זכויות היסוד החוקתיות לכבוד ולפרטיות ועל זכויותיה החוקיות, בסרבה לאפשר קיום של חיפוש משפיל על גופה העירום.

8. המדובר בהחלטה בלתי חוקית ושרירותית הלוקה בחוסר סבירות קיצוני. אי חוקיות ההחלטות מקבל משנה חומרה נוכח העובדה כי הפגיעה הקשה בזכותו של האסיר לביקורים, זכות אשר הוכרה בפסיקת בית המשפט העליון כנגזרת מהזכות לחיי משפחה.

9. יצוין, כי בנה של מרשתי הינו אסיר המסווג כאסיר בטחוני ורק בני משפחה מדרגה ראשונה רשאים לבקרו. מקרב אלה הרשאים לבקרו מרשתי הינה היחידה שמבקרת בפועל אצל בנה האסיר וזאת בשל נסיבותיהם האישיות של שאר קרובי המשפחה מדרגה ראשונה של האסיר. כך, אביו של האסיר נאלץ לשהות באזור הצפון ולהימצא בדיונים משפטיים המתקיימים מספר פעמים מדי שבוע בבית המשפט המחוזי בחיפה בכתב אישום שהוא אחד מהנאשמים בו, ועל כן נדירים המועדים שבהם הוא יכול להגיע לביקור בבית סוהר נפחא. גם אחותו היחידה של האסיר לא יכולה לבקרו היות והיא לומדת באוניברסיטה בחו"ל ומגיעה לארץ פעם בשנה בלבד. שתי הסבתות של האסיר לא יכולות גם הן לבקרו, היות והן נשים מבוגרות המתגוררות בעיר שפרעם שבצפון ובמצבן הבריאותי הן אינן מסוגלות לנסוע שעות ארוכות לבית הסוהר. מכאן, כי ההחלטה לאסור על מרשתי להיכנס לבית הסוהר משמעה מניעה מוחלטת של ביקורים אצל בנה האסיר.

לאור כל האמור לעיל נבקשך להורות באופן מיידי על ביטול ההחלטה לאסור על הגב' ראווייה שנטי להיכנס לבית הסוהר נפחא ולבקר את בנה, אניס ספורי, ובכלל זה במועד הביקור הקרוב 27 ביוני 2012, ולהודיענו על כך.

לחלופין, נבקשך להודיענו ללא דיחוי מתוקף איזה נהלים ו/או הוראות חוק אסרתם על הגב' שנטי לבקר את בנה האסיר למשך שנה ומהם הנימוקים העומדים בבסיס החלטתכם.

בכבוד רב,

רימא איוב – עו"ד

העתק: עו"ד אסנת מנדל, מנהלת מחלקת בג"צים, פרקליטות המדינה.